

Paprsek ze tmy
Klubu přátel červenobílé hole

Únor – březen 2008

Pohádka o jaru a slepci

Jednoho dne jistý nevidomý muž seděl na schodech před budovou s kloboukem na nohou a tabulí s nápisem:

“Jsem slepý. Prosím, pomozte mi.”

Šel kolem moudrý muž a viděl, že slepec má v klobouku jen pár drobných. Sehnul se, a přihodil nějaké mince, a potom, bez toho, aby se zeptal, vzal tabuli a na druhou stranu napsal jinou větu.

Odpoledne se moudrý muž vracel okolo slepce a viděl, že slepcův klobouk je plný mincí i bankovek.

Slepec poznal mužův krok a zeptal se, zda to byl on, kdo mu přepsal tabuli, a co tam napsal.

Moudrý muž odpověděl:

“Nic, co by nebyla pravda. Jen jsem dal tvým řádkům jinou podobu.” Usmál se a odešel.

Nápis zněl : “Je jaro, ale já ho nemohu vidět.”

Pranostika

Když únor vodu spustí, ledem ji březen zahustí.

Leží-li kočka v únoru na slunci, jistě v březnu poleze za kamna.

Když tě v únoru zašimrá komár za ušima, popoběhneš jistě v březnu ke kamnům s ušima.

Zprávy

13. února 2008 se ve Velké zasedací síni Magistrátu hlavního města Prahy konala pod záštitou radního hlavního města Prahy Jiřího Janečka tisková konference České komory znakového jazyka, uspořádaná při příležitosti křtu materiálů projektu „Výškolení lektorů a vytvoření výukových materiálů pro tlumočníky znakového jazyka, transliterátory znakované češtiny a vizualizátory mluvené češtiny“. V rámci projektu vznikla řada výukových materiálů v tištěné i digitální podobě na DVD / CD. Této akce jsme se zúčastnili s Martinou Hanusovou . Klub přátel červenobílé hole se společně s panem Jaroslavem Hanusem (tvůrcem našim www stránek a fotografem) podílel na přípravě výukového materiálu pro hluchoslepé a to zajištěním fotografií.

19. března 2008 jsme se s panem doktorem Jakešem a paní magistrou Věrou Strnadovou zúčastnili schůzky se zpravodajem Výboru pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu panem Mgr. Milanem Bičíkem. Předmětem schůzky byla změna některých ustanovení v novele Zákona o znakové řeči č.155/1998 Sb., která prošla ve sněmovně parlamentu prvním čtením dne 12. 3. 2008. Ze schůzky vyplynulo, že máme možnost ještě změnit některá ustanovení, která nevyhovují zejména neslyšícím a ohluchlým osobám. Jedná se o změnu názvu zákona. Navrhujeme název „Zákon o znakovém jazyce a dalších komunikačních systémech“. A další důležitou změnou je vložení nového odstavce „(2) Neslyšící a hluchoslepé osoby mají právo svobodně si zvolit takový způsob komunikace ve znakovém

jazyce a dalších komunikačních systémech, který odpovídá jejich potřebám. Jejich volba musí být v maximálně možné míře respektována tak, aby měly možnost rovnoprávného a účinného zapojení do všech oblastí života společnosti.“

Toto znění by mělo zajistit, aby nikomu nebyl vnucován jiný komunikační systém než ten, který mu vyhovuje. Podle paní Mgr. Strnadové se v minulosti stávalo, že např. neslyšícímu, který ovládal český znakový jazyk byl objednan tlumočnický znakový češtinový a naopak. Písemně zpracovaný materiál jsme odevzdali a měl by být uplatněn při druhém čtení.

Ota Pačesová

Zprávy z klubové činnosti

Praha

Dne 9.2.2008 jsme jeli do Muzea Škoda Auto do Mladé Boleslavi. Kromě členů KPČH s námi jela paní z České unie neslyšících a také studentka Eliška, která dělala průvodkyni Otíkovi Neprašovi. Odjížděli jsme autobusem z Černého Mostu, do Mladé Boleslavi jsme dorazili před polednem. Na autobusovém nádraží na nás čekali Blanka a Láďa Berkyovi z Liberce. Prohlídka muzea byla objednána na jednu hodinu, proto jsme se nejprve zašli naobědvat do blízké restaurace.

V muzeu jsou připraveny prohlídky přímo pro lidi se zrakovým hendikepem. Ujala se nás mladá příjemná průvodkyně. Její výklad o historii výroby aut Škoda, tlumočila do znakového jazyka Ota Pačesová. Průvodkyně nám vždy popsala vystavený exponát, poté si ho mohli všichni osahat, popřípadě si přečíst popisky v braillově písmu. Expozice začínala jízdními koly, z nichž jedno bylo dokonce vyrobené ze dřeva, pokračovala staříčky motocykly a pak přešla k automobilům. Do vystavených aut nám bylo dovoleno si i sednout a prohlédnout si interiér. Postupovali jsme od těch nejstarších automobilů až po ty relativně novější, jakými byly například starý model Felicie, Octávie, staré dobré „embéčko“ nebo Škoda 120. Mezi zajímavosti patřily malé funkční modely aut, určené jako hračka pro děti, dále pak model vládního vozu prezidenta Gottwalda nebo slavné filmové auto Upír z Feratu.

V další části muzea bylo jakési zvláštní autíčko, vlastně jen jakási prapodivná konstrukce, do které bylo možno usednout a mačkáním různých tlačítek spouštět zvuky motorů jednotlivých typů škodovek. Výstava končila přehlídkou starých veteránů, které teprve čekají na svou rekonstrukci. Poté nám průvodkyně ještě půjčila k osahání malé modely těch nejnovějších aut Škoda a pak se s námi rozloučila. V muzeu jsme strávily ještě asi půl hodiny individuální prohlídkou.

Před odjezdem domů jsme se ještě prošli po městě a pak zamířili na autobusové nádraží. Výlet skončil na Černém Mostě, kde jsme se rozešli plni zážitků do svých domovů. Foto z akce na <http://www.klubpratel.wz.cz/fotogalerie030.html>

Martina Hanusová

INSPO

Dne 8.3.2008 se konala v Kongresovém centru Praha konference INSPO - Internet a informační systémy pro osoby se specifickými potřebami. Zúčastnili se jí i členové a přátelé našeho Klubu – Mirek Klemra, Lenka Sárköziová, Láďa Berky a manželé Jungmannovi.

Po příchodu do Kongresového centra bylo nutné se nejprve zaregistrovat, poté každý obdržel různé materiály a program konference. Všem byla nabídnuta možnost si zaplatit oběd, kromě toho bylo po celou dobu k dispozici občerstvení.

V předsálí byly stolky, u kterých se prezentovaly různé organizace. Byli zde například pracovníci a umělci z UMÚN (Umělci malující ústy a nohama), výrobci různých

doplňků k počítačům, určené pro lidi s různými typy hendikepů, dále pak počítače, na kterých si každý mohl vyzkoušet grafické programy na dotykovém LCD monitoru. Také tu byla možnost zakoupit si literaturu, týkající se problematiky počítačů a internetu.

V hlavním sále pak běžely přednášky. Všechny byly tlumočené do znakového jazyka, na plátně běžel simultánní přepis a v sále byla nainstalovaná indukční smyčka. Lence taktálně tlumočili pan doktor Langer a tlumočnice, která přijela z Brna. Z přednášek zmíním jen některé. Jedna z nejzajímavějších se týkala představení softwaru pro hlasové diktování do počítače, byla doplněná i praktickými ukázkami. Pak promluvila Zlata Houšková z Národní knihovny Praha. Hovořila o problematice přiblížení knihoven lidem s postižením. Na konci prvního bloku přednášek byly vyhlášeny výsledky 4. ročníku literární soutěže Internet a můj handicap a předány ceny vítězům.

Po skončení přednášek se účastníci konference odebrali na oběd, který se podával v přilehlé jídelně. Po obědě se konference rozdělila do dvou sálů, v jednom probíhaly přednášky na téma: Tvorba přístupného webu, ve druhém pak na téma: Internet a osoby se zdravotním postižením na trhu práce. Podle mého názoru byla škoda, že tlumočnice do znakového jazyka byla pouze v jednom sále, ve druhém pak byl k dispozici pouze simultánní přepis.

Program celé konference byl velmi zajímavý, navíc zde měli lidé možnost vyměňovat si vzájemně své názory a zkušenosti a v neposlední řadě se zde potkat se svými známými a přáteli.

Martina Hanusová

Hudební festival - Koncert Euroart – veřejná sbírka

18. 3. se konala prezentace našeho Klubu v rámci koncertu Festivalu Euroart.

Foto: <http://www.klubpratel.wz.cz/fotogalerie032.html>

Součástí prezentace byla i naše veřejná sbírka. O výsledku vás budeme informovat. Otevření kasičky se bude konat na magistrátu hl. města Prahy za přítomnosti pověřené úřednice a zástupců Klubu.

Návštěvníkům, kteří přispěli do kasičky jsme dali malé dárečky, vyrobené k tomuto účely našimi členy.

Ota Pačesová

Brněnský klub v novém

Díky pochopení úředníků a zastupitelů radnice v Brně v Králově Poli, jsme se 12. 2. 2008 poprvé sešli v nových a důstojných prostorách v DPS na Štefánikově ulici 63a. Naše klubovna má nyní bezbariérový přístup, optimální dopravní dostupnost. Nachází se sedmou tramvajovou zastávkou od Hlavního nádraží ve směru na Řečkovice. Objekt, ve kterém je klubovna, je v bezprostřední blízkosti stanice Kartouzská. Hlavní dveře se automaticky otvírají, tedy není potřeba používat zvonek a na vrátnici je připravená služba, která vás nasměruje do správné místnosti. Prostory klubu jsou osazeny novým nábytkem včetně vybavení.

Tolik pár slov k nové klubovně v Brně pro ty, kteří se k nám chystají a nestihli slavnostní zahájení.

K vlastnímu průběhu prvního klubového setkání v novém prostředí povím toto. Sešlo se nás celkem devět. Po přivítání jsme si připomněli biblický verš na rok 2007 a na letošek. Navázali na zkušenosti našich členů o tom, co pěkného prožili v roce 2007. Oslavili jsme narozeniny slečny Jany Dopitové a to přirozeně se slavnostním obcerstvením.

K připravovaným akcím na rok 2008 jsme se dohodli na zařazení pravidelné návštěvy Dne otevřených dveří v ÚSP Chrlice a velikonoční klub, po zkušenostech s Vánoce, obohatit o vystoupení Brněnské tiskové misie. Protože mezi nás zavítali noví lidé, udělali jsme si seznamovací kolečko ve směru hodinových ručiček, tak jak to známe z našich rekondičních pobytů. Každý se stručně představil a něco o sobě pověděl a ostatní kladli otázky, co je zajímavá. Co říci na závěr. Těšíme se na vaši návštěvu klubu, nejsme uzavřenou společností. Tvoříme smíšenou skupinku lidí s prvořadým zaměřením na lidi s kombinovaným postižením zraku a sluchu.
Leo Brückner

Co nového v brněnském klubu

Dne 26. 2. 2008 se členové Klubu přátel červenobílé hole sešli na svojí pravidelné schůzce čtvrté úterý v měsíci. Ve svém novém objektu v ulici Štefánikova 63a. Sešlo se nás celkem osm a tři členové se řádně omluvili. Pro příznivce Klubu jenom tolik, že jsme se měli dobře a byla zde přátelská a kamarádská atmosféra s drobným občerstvením.
Leo Brückner

Připomněli jsme si MDŽ

Na tuto akci jsme se sešli opět v nových prostorách stávajícího objektu, dne 11. 3. 2008 ve 13 hodin. Naše nová klubovna má velmi útulný interiér, je situována tak, že nemohou být rušeni sousedící obyvatelé a především má prostorou terasu s malebným výhledem. Sešlo se nás celkem třináct a byla cítit přátelská a kamarádská nálada. A nyní jako obvykle pár slov k programu. Nejprve jsme otevřeli oblast poradenství, kde jsme navázali na příspěvek na bydlení z minulého klubu a pak jsme čerpali z časopisu Doteky. V této souvislosti jsme si probrali otázku zamítnutí žádosti o zvýšení příspěvku na péči. Připomněli jsme si, jak postupovat při odvolání proti rozhodnutí a jaká jsou rizika a zaznělo zde upozornění na probíhající kontrolu se zaměřením na způsob využití tohoto příspěvku. Druhým okruhem byla otázka zrušení příspěvku na zvýšené životní náklady v rozsahu 200,-Kč měsíčně od 1. 1. 2008.

Posledním tématem byla otázka, jak se bránit při nákupu zboží mimo kamenný obchod pomocí smlouvy.

K Mezinárodnímu dni žen jsme si připomněli skutečnost, že přestože právní postavení ženy je zákonnou úpravou deklarováno, jedná se stále o aktuální téma. Stačí když se rozhlédneme a zamyslíme. Přítomné ženy obdržely květinu a proběhlo slavnostní občerstvení s přípitkem. Na závěr zazněly připravované změny v klubové činnosti a připravovaných akcích. Od 4. úterý v dubnu se budeme scházet vždy dopoledne od 10 do 12 hodin. Hudební nešpory v brněnském Červeném kostele se přesouvají z dubna na první neděli v květnu 4. 5. 2008 v 19:30 a uslyšíme oktět Sol et Sodes pod uměleckým vedením Lindy Keprtové a zamyšlení nad slovem božím přednese Mgr. Štěpán Hájek. Janáčkovovo kvarteto se omluvilo, jelikož hostuje v Rakousku. Před každým z nás stojí úkol pozvat své známé a přátele na tyto nešpory.

Leo Brückner

Velikonoční klub v Brně

Sešli jsme se 25. 3. v celkovém počtu devět. Krátce po přivítání jsme si stručně zopakovali historii a vývoj velikonočních svátků od pohanských kořenů přes židovské

náboženství až po současné křesťanství. Vzácny host slečna Libuše Ranšová z brněnské tiskové misie měla pro nás připravené velikonoční pásmo o tom, co všechno se přihodilo v domě Ježíše Krista od čtvrtka do neděle. Souvislé povídání bylo proloženo duchovními písněmi, básní a osobními zkušenostmi z pastorační práce mezi vězni. O tom, co všechno proběhlo v době Velikonoc, v době kdy Izrael byl okupován Římem a o aktuálnosti Bible až do současné doby, promluvila velmi kvalifikovaně, ale zároveň i srozumitelně sestra farářka Vítková. Klubovna byla pěkně velikonočně naaranžována, kytička zlatého deště, čokoládová vajíčka a zajíček, mrskačka s pentličkami a dřevěná řehtačka.

Tentokrát jsme zcela záměrně vypustili slavnostní občerstvení a podávali jsme pouze čaj a kávu, protože jsme nechtěli přehlušit svoji mysl násilně jiným tématem.

Dubnové kluby se uskuteční 2. a 4. úterý v obvyklou dobu. Od 13 hodin a na všechny se velmi těšíme a jsou srdečně vítáni.

Leo Brückner

Zajímavosti

Tetování pro slepce, jeden z "nápadů roku"

Nedělní magazín deníku New York Times věnoval už sedmý rok za sebou jedno prosincové číslo "nápadům roku". Jak se píše v úvodu, reportéři a redaktori hledají "zajímavé, inspirující, překvapivé nebo dokonce ilegální myšlenky", které se mohou, ale taky nemusí ukázat jako významné a důležité.

Stejně jako každý rok se vedle seriózních trendů a konceptů objevuje řada nápadů vyloženě kuriózních a bláznivých, jako například biorakev (vyrobená z recyklovaného papíru a stoprocentně biologicky rozložitelná) či beton absorbující smog. Je mezi nimi i nápad čtyřicetileté studentky Kláry Jirkové, která v létě přišla s "tetování pro slepce". Spočívá v implantování drobných kousků chirurgické oceli, z kterých se na kůži vytvoří trojrozměrný obrazec. Tímto způsobem lze vytvořit nápis v Braillově písmu, který pak slepci mohou hmatem přečíst.

Jirková tetování vymyslela v rámci studentského projektu na Berlínské univerzitě, podle New York Times však není jasné, jestli ho už realizovala v praxi. Sama žádné tetování nemá, ale zájem prý projevilo několik jejích přátel. Nápad prý v každém případě zaznamenal ohlas v blogosféře. Český tisk to nezaznamenal, což je škoda. Třeba se teď mladá studentka a její tetování vrátí do našich médií zásluhou New York Times.

Zdroj internet

Jak dobýt hrad aneb památky takřka bez bariér

Národní památkový ústav dal na svých webových stránkách k dispozici ke stažení publikaci Milana Janča a kolektivu Jak dobýt hrad. Památky takřka bez bariér. Obsahuje popis vybraných nemovitých kulturních památek přístupných pro osoby se sníženou schopností pohybu.

Uvedené kulturní památky, jejich dostupnost, telefony a emaily byly aktualizovány k datu vydání publikace, tedy listopadu 2007. Na 223 stránkách jsou přiblíženy památky z celé republiky, publikace je ve formátu PDF a soubor má velikost 13,1 MB.

Zdroj internet

Není čaj jako čaj

Naše země prožívá svůj čajový boom. Ve městech se stále častěji můžete setkat se specializovanými obchody, ve kterých se čaj prodává, a samozřejmě s čajovny.

Průzkumy ukazují, že spotřeba čaje je stále větší, ale největší nárůst prodejnosti prožívá čaj pytlíkový.

Přijde vám, že utratit přes padesát a více korun za 100 gramů sypaného čaje je vyhazování peněz oknem?

Pytlíkový nebo sypaný?

Tady není nad čím váhat – samozřejmě sypaný! Proč? U pytlíkového čaje jde v podstatě o komerční tah Angličana Johna Hornimana, jehož myšlenku dotáhl do konce Američan Tomas Sullivan. Pytlíkový čaj měl asi ve své prvotní myšlence zjednodušit přípravu čaje a zpřístupnit tak pití oblíbeného nápoje daleko širším vrstvám. To se stalo, ale bohužel to s sebou také neslo značný pokles kvality. Čaj se do sáčků drtí nebo dokonce mele, používají se často ty nejhorší sorty, přidávají se různé přísady... A nelze ani opomenout, že při louhování pytlíkového čaje louhujete i právě zmiňovaný papírový pytlík (což mi principem trochu připomíná vaření sekyrkové polévky). Proč tedy používat čaj v sáčku, když máme na trhu jejich kvalitnější předchůdce, že?

Co je vlastně čaj?

Pod pojmem čaj se schovává celá řada různých nápojů, které mnohdy nemají s čajem nic společného. Je to kvůli způsobu přípravy. Čaj je u nás vlastně jiným výrazem pro louh z nějaké části rostliny. Díky tomu se tedy říká čaj nejen skutečným čajům, ale i louhu a odvaru z všemožných bylin (bylinkový nebo bylinný čaj), z ovoce (ovocný čaj) i zeleniny. K těmto čajům patří nejen nám známý šípkový čaj nebo heřmánek, ale například goyah (z hořkých dýní), maté (indiánský nápoj z cesmíny paraguayské), ginko (z jinanu dvoulaločného), rooibos (z jihoafrické rostliny aspalathus linearis) a nespočet dalších. V čajovnách se s nimi můžete setkat buď přímo mezi čaji, nebo mají v nápojovém lístku vlastní kolonku „čaje nečaje“. Pravý čaj se ale vyrábí z listů keře čajovníku čínského (camellia sinensis) nebo čajovníku assámského (camellia assamica).

Pokračování příště

Z internetu pro vás vybrala **Jaruška Dvořáková**

Pro mlsounky

KOKOSOVÝ SALÁM

150 g mletého kokosu, 150 g moučkového cukru, kousek bílku, 1 lžice rybízové marmelády, 1 lžice rumu. Strouhaný kokos umeleme na makovém mlýnku, přidáme cukr, bílek, marmeládu, rum a vypracujeme hustší těsto. Uděláme váleček, obalíme v prosetém kakau a necháme asi 1 den ztuhnout v chladu. Pak krájíme na plátky a dosušíme.

Výročí

Všem, kdo oslavili narozeniny v měsíci únoru, březnu a oslaví v dubnu přejeme hodně štěstí, zdraví a pohody.

Jsou to: Jandl Josef, Tarčincová Jarmila, Maňhalová Vlasta, Benešová Ludmila a Kuchařová Květuše.

Klub přátel červenobílé hole o. s.: IČO: 26999960, adresa: Přemyslenská 13, 182 00 Praha 8, telefon: 284 691 012,

Praha: Ota Pačesová, telefon: 284 691 012, mobil: 775 164 190, e-mail: pacesova.ota@volny.cz

Brno: Ing. Leopold Brückner, mobil: 608 866 912, e-mail: leopold.bruckner@centrum.cz

Liberec: Marcela Machovičová, telefon: 485 113 223, e-mail: Machovicova@seznam.cz